

การพัฒนาแบบหลักสูตรฝึกอบรมครูในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ตามหลักโฟนิคส์

The Development of Curriculum Model for Training Teachers on English Pronunciation based on Phonics Method

รุจาพร สุนทรปาน อุษา คงทอง และ อรวรรณ ภัศรสสิริ

Rujapond Soontompan Usa Kongthong and Orawan Passomsiri

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี 12120

Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage, Thailand, 12120

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา 2) พัฒนารูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมครูชั้นประถมศึกษาในการออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักโฟนิคส์ และ 3) ประเมินผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมครู โดยใช้วิธีการวิจัยและพัฒนา มี 3 ระยะคือ ระยะที่ 1 ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ก) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 300 คน ข) ผู้ปกครอง จำนวน 300 คน และ ค) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 70 คน รวมทั้งสิ้น 670 คน สุ่มตัวอย่างจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็น ออกแบบการวิจัยเชิงสำรวจสหสัมพันธ์ ใช้การวิเคราะห์โดยใช้ SPSS หาค่าสถิติพื้นฐาน ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมครู ได้รับการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเป็น .94 และระยะที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมกับกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 70 คน คือครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต 2 ที่สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีวิชาเอกหรือวิชาโทด้านภาษาอังกฤษ เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย ก) แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจในการออกเสียงภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อน-หลังการอบรม โดยวิเคราะห์ค่าที (Dependent t-test) ข) แบบวัดเจตคติ มีค่าความเชื่อมั่นเป็น .93 และแบบวัดความพึงพอใจ มีค่าความเชื่อมั่นเป็น .95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

คำสำคัญ: การออกเสียงภาษาอังกฤษ โฟนิคส์ หลักสูตรฝึกอบรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the causal factors affecting the Prathomsuksa students' English pronunciation ability. 2) to develop teachers' training curriculum for Prathomsuksa students based on phonics method, and 3) to evaluate the outcome of using teachers' training curriculum. This research was a research and development model with three phases as follows: Phase 1) The study of causal factors affecting the Prathomsuksa students' English pronunciation ability was done with the sample sizes of a) 300 Prathomsuksa students b) 300 parents, and c) 70 teachers of Prathomsuksa 3. The total sample size was 670 people, and all were selected by stratified random sampling method. The research instrument used in this phase was a questionnaire. SPSS was used to calculate mean and standard deviation values, Phase 2) The development of teachers' training curriculum for Prathomsuksa students based on phonics method was evaluated by 5 experts with IOC of .94, and Phase 3) The evaluation of the outcome of using the teachers' training curriculum to 70 selected teachers obtained purposive selection method. The teachers were English teaches for Prathomsuksa 3 from schools under school district region 2 with bachelor or master degrees in English language. The research instruments used were a) an English pronunciation knowledge test to compare results before and after the training and data analysis was through a Dependent t-test. b) an attitude test with a reliability of .92 and satisfaction questionnaire with a reliability of .95. Data analysis was done using mean and standard deviation.

Keywords: English Pronunciation, Phonics, Teachers' training curriculum

1. บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสาร โดยเฉพาะสังคมปัจจุบันที่ประเทศต่างๆ ในโลกมีการติดต่อกันอย่างใกล้ชิด ภาษากลางหรือภาษาสากลที่จะใช้ในการติดต่อกันและกันจึงมีความสำคัญและความจำเป็นในการเรียนรู้มากขึ้น สังคมไทยก็เช่นกัน มีการติดต่อกับชาวต่างประเทศมากขึ้น ทั้งในด้านธุรกิจ การค้า สังคม และวัฒนธรรม ความต้องการผู้มีความรู้และทักษะในด้านภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาหลักที่ใช้ในการติดต่อกับชาวต่างประเทศจึงมีมากขึ้น

ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษมาโดยตลอด ดังจะเห็นได้จากการจัดการศึกษาของชาติ กำหนดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับต่างๆ มาเป็นเวลานานเพื่อให้ประชากรของชาติสามารถสื่อสารกับนานาชาติด้วยภาษาอังกฤษทั้งทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งในและนอกระบบ

โรงเรียน จึงกลายเป็นความจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ทั้งตัวผู้เรียนเองและผู้ปกครองต่างตระหนักดีว่า ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีประโยชน์มากที่สุดวิชาหนึ่ง [1] ในสังคมไทยก็มีการยอมรับภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยเฉพาะสังคมในเมืองใหญ่ ใครก็ตามที่พูดได้ สื่อสารได้มากกว่าหนึ่งภาษา เท่ากับเป็นกำไรชีวิตเป็นใบเบิกทางให้ทำงาน ทำอาชีพต่างๆ ได้ และมีความสะดวกสบายในชีวิตตามมา คนจึงเห็นคุณค่าและชวนขายที่จะเรียนภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ [2]

จากการที่ทุกคนเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษนี้เอง ทำให้พัฒนาการด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั่วโลกเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อแสวงหาแนวทางและวิธีการที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการเรียนการสอน และผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม บรรลุตามเป้าหมายที่ต้องการ

แต่เท่าที่ผ่านมา การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ส่วนมากผู้สอนเน้นรูปแบบการสอนที่มุ่งเน้นไวยากรณ์เป็นหลัก นักเรียนไม่กล้าพูด

ภาษาอังกฤษเพราะขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ปรากฏการณ์เช่นนี้สะท้อนถึงปัญหาของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนและสถานศึกษาที่ผ่านมามีไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาที่ตั้งไว้ ตลอดจนมีข้อมูลที่น่าเสนอต่อสังคมไทยและทั่วโลกถึงความล้มเหลวของการพูดและการออกเสียงภาษาอังกฤษของคนไทยมีมากถึงร้อยละ 99 [3]

เด็กไทยเริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงในระดับมหาวิทยาลัย แต่ปัจจุบันยังมีเด็กนักเรียนส่วนหนึ่งไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษ บางคนบอกว่าเรียนแล้วไม่สนุก ต้องท่องจำคำศัพท์ที่ไม่เคยนำไปใช้จริง [4]

ซึ่งปรากฏการณ์เช่นนี้สะท้อนถึงปัญหาของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนและสถานศึกษาที่ผ่านมามีไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาที่ตั้งไว้ซึ่งเกิดจากปัญหาหลาย ๆ ด้าน ได้แก่

1) ด้านครูผู้สอน พบว่าครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาร้อยละ 70 ไม่ได้เรียนวิชาเอกหรือวิชาโทภาษาอังกฤษ และขาดครูที่มีวุฒิการศึกษาทางภาษาอังกฤษโดยตรง [5, 6]

2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่าครูขาดเทคนิคและวิธีการสอนที่หลากหลาย การเรียนการสอนไม่น่าสนใจไม่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน [7]

3) ด้านสื่อการสอนพบว่าสื่อยังไม่ชัดเจนไม่สอดคล้องกับเนื้อหาและขาดการบริการด้านสื่อให้เพียงพอแก่ผู้สอนและผู้เรียน [8]

4) ด้านงบประมาณ พบว่าขาดงบประมาณในการจัดซื้อสื่อการสอนที่ทันสมัย [9]

นอกจากนี้ยังพบว่า คุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมักจะมีปัญหาด้านทักษะการอ่านมากที่สุด เนื่องจากการอ่านถือได้ว่าเป็นทักษะที่มีความสำคัญและมีประโยชน์มาก เพราะการอ่านเป็นทักษะที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนภาษา ซึ่งจะช่วยพัฒนาคนและสังคมของตน [10]

และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับประถมศึกษา ครูผู้สอนภาษาอังกฤษไม่มีความมั่นใจในการใช้ภาษา

อังกฤษในการสอนและการสื่อสารในห้องเรียน ครูส่วนใหญ่สอนแต่อ่าน เขียน และแปล ไม่ได้สอนพูด เพราะตัวครูผู้สอนเองก็พูดภาษาอังกฤษไม่คล่อง [11] ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงส่งผลกระทบต่อคุณภาพการจัดการศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โดยเฉพาะความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนและคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครู ทั้งหมดจึงเป็นประเด็นปัญหาสำคัญที่จะต้องได้รับการแก้ไขพัฒนาอย่างเร่งด่วน

อย่างไรก็ตามในหมู่นักวิชาการของไทยนั้นความเห็นในเรื่องที่ว่าควรสอนภาษาต่างประเทศกับเด็กไทยเมื่อใดยังเป็นที่ยกเถียงกันเสมอมาและยากจะหาข้อยุติ สำหรับนักภาษาศาสตร์และครูสอนภาษานั้นจะมีความเห็นตรงกันว่าการสอนภาษาสำหรับเด็กไทยนั้นถ้าเริ่มได้ก่อนวัยเรียนจะได้ผลดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการออกเสียง ควรให้เด็กได้รับการสอนที่ถูกต้อมาตั้งแต่ต้น มิเช่นนั้นเด็กจะลอกเลียนการออกเสียงอย่างผิด ๆ ทำให้เป็นปัญหาที่แก้ได้ยากในภายหลัง ประเด็นจึงไม่ได้อยู่ที่ว่าจะเริ่มสอนเมื่อใดแต่อยู่ที่ว่าควรเริ่มสอนอย่างไร และผู้สอนควรเตรียมตัวอย่างไรจึงจะสอนการออกเสียงให้ถูกต้องตั้งแต่เริ่มต้น [12]

จากข้อคิดเห็นของ อินทิรา ศรีประสิทธิ์ กล่าวว่าไว้ว่า “การที่จะแก้ปัญหาภาษาอังกฤษบกพร่องของคนไทยนั้น เราควรจะรวมวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ และวิธีสอนอ่านเป็นคำเข้าด้วยกัน มี 7 ขั้นตอนในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้เกิดความชำนาญและคล่องแคล่วที่รวมทุกทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนเข้าด้วยกัน เป็นการสอนภาษาอังกฤษด้วยกรอบของทฤษฎีใหม่ วิธีสอนอ่านที่ได้ผลที่สุดจะต้องประกอบด้วย การปูพื้นฐาน 3 ประการ คือ (1) การฝึกให้รู้จักหน่วยเสียงทุกเสียงของภาษาอังกฤษ (phonemic awareness) หรือการฟัง (2) การฝึกโฟนิกส์ (phonics) เพื่อเชื่อมโยงตัวอักษรกับหน่วยเสียง หรือการฝึกอ่านออกเสียงอย่างเป็นระบบ (3) การฝึกทักษะภาษาอังกฤษด้วยวิธีการของการสอนอ่านเป็นคำ (whole word method) หรือแบบองค์รวม (whole language) โดยต้องฝึกจนชำนาญ แล้วควรนำความรู้มาใช้ในการฝึกภาคปฏิบัติจริง เช่น อ่านนิทาน สารคดี

ข่าว บทความ เพราะถ้าผู้เรียนอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่าใด โอกาสที่เขาจะเขียนเก่งก็จะมีมากขึ้นเท่านั้น นี่ถือเป็นทฤษฎีใหม่ในการสอนภาษาอังกฤษที่รวมการพัฒนาทุกทักษะเข้าด้วยกัน" [13]

ในสหรัฐอเมริกา ยุคของรัฐบาลจอร์จ บุช ได้จัดตั้งคณะกรรมการการอ่านแห่งชาติ (National Reading Panel) [14] ขึ้นมาเพื่อทำการวิจัยหาทางแก้ปัญหาเด็กอเมริกันอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ที่มีจำนวนสูงขึ้นในยุคนั้น ซึ่งผลการวิจัยสรุปว่า โฟนิคส์เป็นพื้นฐานของการอ่านออกเขียนได้ภาษาอังกฤษ ดังนั้นในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสหรัฐอเมริกา ปี 2001 รัฐบาลอเมริกันได้นำระบบการเรียนการสอนโฟนิคส์เข้ามาบรรจุไว้ในกฎหมายการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เรียกว่า No Child Left Behind Act เพื่อให้โรงเรียนระดับอนุบาล และประถมศึกษาได้สอนโฟนิคส์ให้แก่เด็กทุกคน เพื่อให้จะมีพื้นฐานในการอ่านและเขียน

จะเห็นได้ว่าในประเทศที่เป็นเจ้าของภาษานั้น มีการสอนโฟนิคส์เพื่อให้เด็กอ่านออกและเขียนได้ ส่วนในประเทศที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา หากมีการสอนโฟนิคส์ จะได้ทักษะเพิ่มขึ้นอีกคือ นอกจากอ่านกับเขียนแล้วยังได้ทักษะของการออกเสียงอย่างถูกต้องซึ่งเป็นผลทำให้การฟังดีขึ้นอีกด้วย และทักษะเหล่านี้จะติดตัวเด็กไปจนโต

ดังนั้นจึงเป็นความสำคัญและจำเป็นที่จะนำเรื่องโฟนิคส์เข้ามาอยู่ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา เพื่อวางรากฐานความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ถูกต้องให้เกิดแก่ผู้เรียนตั้งแต่วัยเริ่มเรียนภาษาใหม่ ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาค้นคว้าเพื่อแสวงหาแนวทางที่จะปรับปรุงคุณภาพการสอนภาษาอังกฤษให้กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในเรื่องการออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักโฟนิคส์ อันจะเป็นพื้นฐานในการเติมเต็มทักษะทางภาษาอังกฤษครบทุกทักษะทั้งฟัง พูด อ่าน และเขียนในระดับสูงต่อไปเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมครู เพื่อเสริมสร้างทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักโฟนิคส์

1.2 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าวิจัยและพัฒนารูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ในการออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักโฟนิคส์ มีขอบเขตดังนี้

1) ด้านเนื้อหา

(1) เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตัวชี้วัดขั้นปีมาตรฐาน ต.1.1 ออกเสียงคำ สะกดคำ กลุ่มคำ ประโยค และบทเข้าจังหวะ (Chant) ง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน และมาตรฐาน ต.2.2 บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

(2) รูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมครูในการออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักโฟนิคส์ เป็นการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ (Workshop training) ประกอบด้วย (ก) หลักสูตรฝึกอบรมครู (ข) คู่มือผู้เข้ารับการอบรม (ค) เนื้อหาเกี่ยวกับโฟนิคส์และแบบฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษ (ง) สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หรือ CAI ประกอบการสอน ที่ครูจะได้นำไปใช้เพื่อให้นักเรียนได้ฟังเสียงจากเจ้าของภาษา (จ) การแบ่งกลุ่มฝึกปฏิบัติการออกเสียงและทดลองสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักโฟนิคส์ (ฉ) แบบทดสอบการออกเสียงก่อนและหลังการฝึกอบรม (ช) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการฝึกอบรม

2) ด้านระยะเวลา ระยะเวลาที่ใช้ในการอบรมคือ 3 วัน รวม 18 ชั่วโมง

2. วิธีดำเนินการวิจัย

ดำเนินการวิจัย โดยใช้วิธีวิจัยและพัฒนา (Research and development) เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร

ประชากรได้แก่ นักเรียน ผู้ปกครอง และครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียน

ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ รวมทั้งสิ้น 6,423 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ 1 ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ข้อ 1 ประกอบด้วยนักเรียน ผู้ปกครอง และครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 670 คน โดยการเทียบสัดส่วนกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครซี่ และมอร์แกน กลุ่มตัวอย่างที่ 2 เพื่อวัตถุประสงค์ข้อ 3 ได้มาจากการใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง ประกอบด้วยครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเอก หรือวิชาโท ภาษาอังกฤษ จำนวน 70 คน

2.3 เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1) แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนภาษาอังกฤษและปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษา สอบถามกับนักเรียน ผู้ปกครอง และครู

2) รูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักโฟนิกส์ที่ได้แก้ไขปรับปรุงหลังจากทดลองใช้เรียบร้อยแล้ว ไปใช้ฝึกอบรมและเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง คือครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับประถมศึกษา จำนวน 70 คน โดยใช้เวลาในการอบรม 3 วัน

3) แบบทดสอบผู้เข้ารับการอบรม โดยทำการทดสอบก่อน และหลังการอบรม รวมทั้งแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อการฝึกอบรม

2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ผู้วิจัยติดต่อผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากครู ผู้ปกครอง และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัด

นำไปประมวลผล ซึ่งผลการวิเคราะห์สามารถตอบคำถามการวิจัยข้อที่หนึ่งได้

2) ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ที่ได้ มาประกอบการพัฒนารูปแบบหลักสูตรการอบรมครูในการออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักโฟนิกส์ นำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คนให้ค่าความสอดคล้องและตรวจสอบความเที่ยงตรง

3) ผู้วิจัยนำรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักโฟนิกส์ ไปทดลองใช้ (Try-out) กับครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับประถมศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 32 คน โดยใช้เวลาในการอบรม 3 วัน ระหว่างวันที่ 18-20 กันยายน 2556 ณ ห้องประชุมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 และทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบก่อนและหลังการอบรม และแบบสอบถามเจตคติและความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อการอบรม

4) ผู้วิจัยนำรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักโฟนิกส์ที่ได้แก้ไขปรับปรุงหลังจากทดลองใช้เรียบร้อยแล้ว ไปใช้ฝึกอบรมและเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง คือครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำนวน 70 คน โดยใช้เวลาในการอบรม 3 วัน ระหว่างวันที่ 18-20 พฤศจิกายน 2556 ณ ห้องประชุมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 และทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบก่อนและหลังการอบรม และแบบสอบถามประเมินเจตคติและความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อการอบรม

3. ผลการวิจัย

3.1 ผลการวิจัยและอภิปรายผล

1) การประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม เนื้อหาการอบรม แบบทดสอบก่อน-หลังการอบรม และแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรม การวิเคราะห์โดยใช้

SPSS หาค่าสถิติพื้นฐาน ค่าดัชนีความสอดคล้องโดยการหาค่า IOC ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และประสิทธิภาพของหลักสูตร ผูกอบรม พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านให้ค่าความสอดคล้องเป็น .94

2) การประเมินประสิทธิภาพของการนำรูปแบบหลักสูตรไปใช้ฝึกอบรม (ก) คะแนนวัดความรู้ความเข้าใจการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ได้รับการทดลองด้วยรูปแบบการจัดฝึกอบรมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนอบรมเท่ากับ 8.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74 คิดเป็นร้อยละ 42.75 ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังอบรมเท่ากับ 18.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43 คิดเป็นร้อยละ 91.25 ผู้เข้าอบรมมีความรู้ความเข้าใจการออกเสียงภาษาอังกฤษหลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t=18.42^*$) (ข) แบบวัดเจตคติและความพึงพอใจ มีค่าความเชื่อมั่นเป็น .93 และ .95 ตามลำดับ

3.2 การอภิปรายผล

องค์ประกอบด้านตัวครู พบว่าในการจัดการเรียนการสอนของครูเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ มโนทัศน์ และการนำไปใช้ประโยชน์โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับทิสนา แคมมณี [15] กล่าวว่า การเรียนการสอน (Instruction) เป็นศาสตร์ที่มีวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย จากการสอนที่เป็นไปตามธรรมชาติไม่มีรูปแบบมาสู่การสอนอย่างมีแบบแผนจนกระทั่งเปลี่ยนเป็นการสอนที่เน้นตัวผู้เรียนเป็นสำคัญหรือผู้เรียนมีบทบาทในการสร้างความรู้ด้วยตนเอง และมีการเรียนการสอนในหลากหลายลักษณะ การจัดการเรียนการสอนที่ดี จึงต้องมีการวางแผนและนำแนวคิดทฤษฎีหรือหลักการต่างๆ มาประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม รวมทั้งมีการออกแบบการเรียนการสอน (Instructional design) อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้สอนจึงต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมโนทัศน์ ปรัชญา ทฤษฎี หลักการ และแนวคิดของการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนนั้นบรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย และ [16] กล่าวว่า

มโนทัศน์ของการเรียนการสอน (Instruction) ในปัจจุบันพัฒนามาจากการสอน (Teaching) ที่แต่เดิมเน้นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเชื่อ ทักษะ และเจตคติ ซึ่งครูผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้บอกกล่าว สั่ง อธิบาย หรือแสดงให้ดูตามความคิดเห็นและความสามารถของตน ในขณะที่ผู้เรียนเป็นผู้รับการถ่ายทอดตามแต่ครูจะให้เปลี่ยนมาเป็นการสอนโดยคำนึงถึงการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ หรือการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม โดยมีการวางแผน ดำเนินกระบวนการและประเมินผลอย่างเป็นระบบ สามารถตรวจสอบปรับปรุงได้ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ดังนั้นครูจึงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความรู้ความสามารถของนักเรียน

องค์ประกอบด้านตัวนักเรียนนั้นพบว่าการพัฒนาตนเองแสวงหาความรู้ความสามารถในการเรียน และการฝึกฝนด้านการฟังและการออกเสียงพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนซึ่งเป็นทักษะเบื้องต้นจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะด้านการอ่านและการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีบทบาทสำคัญต่อความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ [17] การพูดเป็นทักษะทางภาษาที่ทุกคนจะต้องฝึก เพราะไม่ว่าเราจะอยู่ที่ใดหรือประกอบกิจการใด จำเป็นต้องพบกับผู้คน และแน่นอนว่าจะต้องใช้การสื่อสารกันด้วยการพูดเป็นหลัก การพูดจะมีประสิทธิภาพเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้พูดเอง คือผู้พูดต้องมีความสามารถหลายอย่างประกอบกันและต้องหมั่นฝึกฝนตนเองอยู่เสมอ เพราะการพูดเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่สามารถเรียนรู้และฝึกทักษะได้ยิ่งฝึกมากความชำนาญในการพูดยิ่งพัฒนาขึ้นตามลำดับ

องค์ประกอบด้านโรงเรียน พบว่า โรงเรียนมีบทบาทในการจัดการศึกษาสร้างแหล่งเรียนรู้ให้กับนักเรียน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ [18] กล่าวว่า สถาบันการศึกษาเป็นสถาบันสังคมซึ่งเกี่ยวข้องกับแบบแผนการขัดเกลาและการถ่ายทอดวัฒนธรรม การให้ความรู้ และฝึกทักษะ

อาชีพ เพื่อการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมกลุ่ม สังคมในสถาบันการศึกษา ได้แก่ โรงเรียน มหาวิทยาลัย กระทรวง ทบวง กรม ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา กลุ่มสังคมเหล่านี้จะประกอบไปด้วยตำแหน่งหรือสถานภาพทางสังคม เช่น ครู อาจารย์ เป็นต้น โดยหน้าที่ของสถาบันการศึกษา คือ ถ่ายทอดความรู้ วัฒนธรรม และทักษะอันจำเป็นในการดำรงชีพของสมาชิกในสังคม สร้างบุคลิกภาพทางสังคมให้แก่สมาชิก สามารถปรับตัวในการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและปฏิบัติตนให้มีคุณค่าแก่สังคม การกำหนดสถานภาพทางสังคมและชนชั้นทางสังคม สถานภาพจากสถาบันการศึกษา เป็นส่วนประกอบสำคัญประการหนึ่งในการจัดช่วงชั้นทางสังคม หน้าที่ในการผลิตกำลังแรงงานทางเศรษฐกิจตามความต้องการทางสังคม หน้าที่ในการสร้างกลุ่มเพื่อนเป็นหน้าที่แห่งของสถาบันการศึกษา ซึ่งก่อให้เกิดการรวมกลุ่มเพื่อนเพื่อสนองความต้องการทางจิตใจของสมาชิกในสังคม ซึ่งมีแบบแผนพฤติกรรมในการประพฤติปฏิบัติตนของสมาชิก สถาบันการศึกษาประกอบไปด้วยแบบแผนพฤติกรรมต่างๆ เพื่อสนองต่อหน้าที่ต่างๆ ของสถาบันดังกล่าวมาแล้ว เช่น การจัดระบบการเรียนการสอน เป็นต้น แบบแผนพฤติกรรมดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงให้เหมาะสมแก่ความต้องการของสังคมปัจจุบัน

องค์ประกอบด้านครอบครัว พบว่า บทบาทของครอบครัวในการสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ จรรยา สุวรรณทัต และคณะ [19] จากการที่สภาพสังคมไทยในปัจจุบันกำลังตกอยู่ในสภาวะที่ต้องเผชิญกับความหลากหลายและซับซ้อนสืบสนไม่ว่าจะเป็นความหลากหลายในด้านข่าวสารข้อมูล รูปแบบของวัฒนธรรมประเภทต่าง ๆ ความเจริญทางด้านเทคโนโลยีรวมตลอดถึงสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปได้ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงหรือเสถียรภาพของสถาบันหลักทางสังคมอันได้แก่ ครอบครัว โดยทำให้สมาชิกของครอบครัวไทยต่างต้องพยายามปรับตัวให้เข้ากับความเครียดและความกดดันต่างๆ ทั้งจากภายในและภายนอกครอบครัวมากขึ้นตามลำดับ หลายครอบครัว

ก็สามารถปรับตัวได้เนื่องจากปัจจัยหลายประการที่สำคัญ ได้แก่ พื้นฐานที่แข็งแกร่งทางบุคลิกภาพของสมาชิกในครอบครัวและความสามารถในการเผชิญและจัดการกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น แต่บางครอบครัวก็ไม่สามารถทำได้ ถึงแก่อาการ “แตกแยกและล่มสลาย” เด็กและเยาวชนที่ตกอยู่ในสภาพครอบครัวเหล่านี้จึงเป็นผู้ได้รับความกระทบกระเทือนจากปัจจัยการขาดเสถียรภาพของครอบครัวเป็นอย่างมาก เช่น ถูกทะเลาะทอดทิ้ง ถูกลงโทษ ทารุณ ทุพตริฐรุนแรงเกินกว่าเหตุ ถูกส่งไปขายแรงงานตั้งแต่เยาว์วัยและยังไม่จบชั้นประถมศึกษา หรือแม้แต่ถูกขายเพื่อไปให้บริการทางเพศในรูปแบบต่าง ๆ

องค์ประกอบด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน พบว่า หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนมีบทบาทสำคัญในการสร้างนโยบาย เป้าหมาย และการจัดกระบวนการสู่สัมฤทธิ์ผล โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ [14] กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ครูที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ต้องเปิดโอกาสให้เขาได้มีประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยตัวของเขาเองการเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่ต้องมีการใช้กระบวนการคิด สร้างความเข้าใจ ความหมายของสิ่งต่างๆ ดังนั้น ครูจึงควรกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดทำความเข้าใจสิ่งต่างๆ การเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสังคม เพราะในเรื่องเดียวกัน อาจคิดได้หลายแง่ หลายมุม ทำให้เกิดการขยายเติมเต็มข้อความรู้ ตรวจสอบความถูกต้องของการเรียนรู้ตามที่สังคมยอมรับด้วย

4. สรุป

สรุปผลการศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการอบรมครู โดยภาพรวมพบว่าครูรู้วิธีการและสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องมั่นใจ และมีพัฒนาการในด้านความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโน้มน้าวเพิ่มชิ้นชัดเจน ครูได้ปรับเปลี่ยนวิธีการสอนจากครูเป็นศูนย์กลางมาเป็นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง จึงเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย ทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ครูที่เป็น

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในความรู้ที่ได้รับ เห็นประโยชน์ของการฝึกอบรมปฏิบัติการ และนำความรู้ที่ได้รับนำไปใช้จริงที่โรงเรียนของตน

5. กิตติกรรมประกาศ

ดุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษา คงทอง ประธานที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์ ดร.อรรณณ ภัทสรศิริ อาจารย์ที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์ ที่ได้สละเวลาให้คำปรึกษาทั้งด้านวิชาการ ข้อคิด และคำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี จนกระทั่งเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาตรี เกิดธรรม ประธานกรรมการสอบดุษฎีนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จำรูญ พริกบุญจันทร์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และ ดร.พิทักษ์ นิพนพคุณ กรรมการสอบดุษฎีนิพนธ์ รวมทั้งอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่ท่านกรุณาสละเวลาอันมีค่าใช้ในการให้ข้อเสนอแนะ และตรวจแก้ไขข้อมูลเป็นอย่างดี ซึ่งส่งเสริมให้งานวิจัยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

6. เอกสารอ้างอิง

- [1] Rossner, R. & Bolitho, R. Currents of change in English language teaching. Oxford O.U.P.; 1990
- [2] Supachawong, U. Teaching English: A trend to efficiency of who. Koakrai B.E. 2535; 2(10): 58-60. (In Thai).
- [3] Wattanavitukul, Piset. Spoken English: Why 99% of Thai and Chinese failed in learning oral English; 2006.
- [4] Leepaiboon, S. Personnel development project to be a model for teaching English as a second language. Human resource development. B.E. 2540; (3): 20-10. (In Thai).
- [5] Songsri, P. States and problems in English teaching of Prathomsuksa one teachers in Changwat Songkhla. [Thesis Master of Education]. Songkhla: Songkhlanakarin University; B.E. 2542. (In Thai).
- [6] Chamnamkid, P. A study of state and problems of teaching English for Prathomsuksa one students in elementary schools under the jurisdiction of the Office of the National Primary Education Commission, Education Region One. [Thesis Master of Education]. Bangkok: Chulalongkorn University; B.E. 2540. (In Thai).
- [7] Kruangpanud, W. Teachers' opinions and parents' expectations about Prathomsuksa 1 English instruction activities in schools under the Office of Nongbua District Primary Education, Nakorn Sawan Province. [Independent Study Master of Education]. Chiangmai: Chiangmai University; B.E. 2541. (In Thai).
- [8] Jareonsupatrachai, K. The opinions of adult learners toward learning and instruction of communicative English at British American Institute. [Thesis Master of Education]. Bangkok: Kasetsart University; B.E. 2539. (In Thai).
- [9] Duangkhoa, M. Problems and needs in English language teaching of teachers in Prathomsuksa 1 under the jurisdiction of the Udonthani Provincial Primary Education Office. [Thesis Master of Education]. Khon kaen: Khon kaen University; B.E. 2541. (In Thai).

- [10] Chaimanee, W. **A comparison of Prathomsuksa VI students English reading comprehension through the instruction based on the Erica model and the teachers manual.** [Thesis Master of Education]. Chonburi: Burapha University; B.E. 2539. (In Thai).
- [11] Suwannakit, S. **Causes of failure in learning English of secondary school students in Chonburi province.** [Thesis Master of Education]. Chonburi: Burapha University; B.E. 2550. (In Thai).
- [12] Makewongse, J. **The development of English pronunciation ability and vocabulary learning durability by using phonics.** [Thesis Master of Education] Chiangmai: Chiangmai University, B.E. 2547. (In Thai)
- [13] Sriprasith, I. **Teaching reading English helps online-game addiction.** Matichon 26 February, B.E. 2551. (In Thai).
- [14] National Reading Panel. **Teaching children to read: An evidence-based assessment of the scientific research literature on reading and its Implications for reading instruction.** Report of the National Reading Panel; 2000
- [15] Khammanee, T. **Science of teaching.** Bangkok: Chulalongkorn University Press; B.E. 2545. (In Thai).
- [16] Yomdit, C. **Techniques and methods of teaching at present.** Pimluck, Bangkok: Luckpim; B.E. 2548. (In Thai).
- [17] Srithong, P. **Speaking.** Pimluck, Bangkok : Silapabanakarn; B.E. 2537. (In Thai).
- [18] Ministry of Education. **Indicators and core content of foreign language, the basic education core curriculum B.E. 2551.** (A.D. 2008). Bangkok: Sasana printing; B.E. 2554. (In Thai).
- [19] Suwannatat, J., et al. **Behavioral science 1: Fundamental understanding of psychology.** Pimluck, Bangkok: Thai Watana Panich; B.E. 2537. (In Thai).